

nants per dit camí haguessin de passar per dins de la vila de Cardedeu, i assenyalant penes pels que no obeïssin l'ordre. Però com que amb el transcurs del temps s'ha anat oblidant aital manament, del qual se'n segueixen perjudicis per a dits veïns, li supliquen que restableixi la disposició de Jaume I amb les mateixes penyores a fi de que els transeünts que vagin amunt u avall els sigui forçós passar per la població.

I conformant-se amb el demanat ho escriu al Batlle i demés oficials seus perquè ho fassin complir.

—Dat a Barcelona. (Reg. 180, f. 45. A. C. A.)

No quedarien així del tot satisfets els veïns de Cardedeu, car més tard fan una nova demanda al Rei, per mediació d'En Santmenat, el seu senyor jurisdiccional:

Any 1329, abril, 8

Alfons III: Attenant que l'Ilustre Don Jaume (primer), Rei d'Aragó, un dels avis nostres, per millorar i augmentar el lloc de Cardedeu, amb un privilegi (de 1272) ordenà que els transeünts de Barcelona a Sant Celoni passessin per dita població, però ara, abusant o vulnerant la disposició passen pel camí de La Roca, quedant així poc menys que inutilitzat el camí vell de dita vila; a prec de vós nostre conseller i porter major Berenguer de Santmenat, a qui pertany l'expressat lloc i que esteu interessat en el seu increment, per la present vos concedim lliure facultat per poder obrir, arreglar o canviar de lloc el camí antic per allà on millor us aparegui a fi que els transeünts que van de Barcelona a Sant Celoni puguin passar amb comoditat i seguretat per Cardedeu, segons abans tenien acostumat. I com no creiem de necessitat obligar-los a transitar per dita vila perquè d'aquesta manera els violentariem, diem i permetem que els sia lícit escollir aquest camí u el de La Roca segons més els convingui.

Ordena al Veguer de Barcelona i del Vallès que no posin impediment al disposat, ans al contrari, que deixin lliure l'elecció del camí als transeünts.

—Donat a València. (Reg. 478, f. 207. A. C. A.)

L'actitud dels dirigents d'aquests pobles demostra que, malgrat les guerres, pestes i fam que els delmaren durant aquella centúria, es preocupaven de defensar els interessos dels seus administrats.

T. BALVEY